

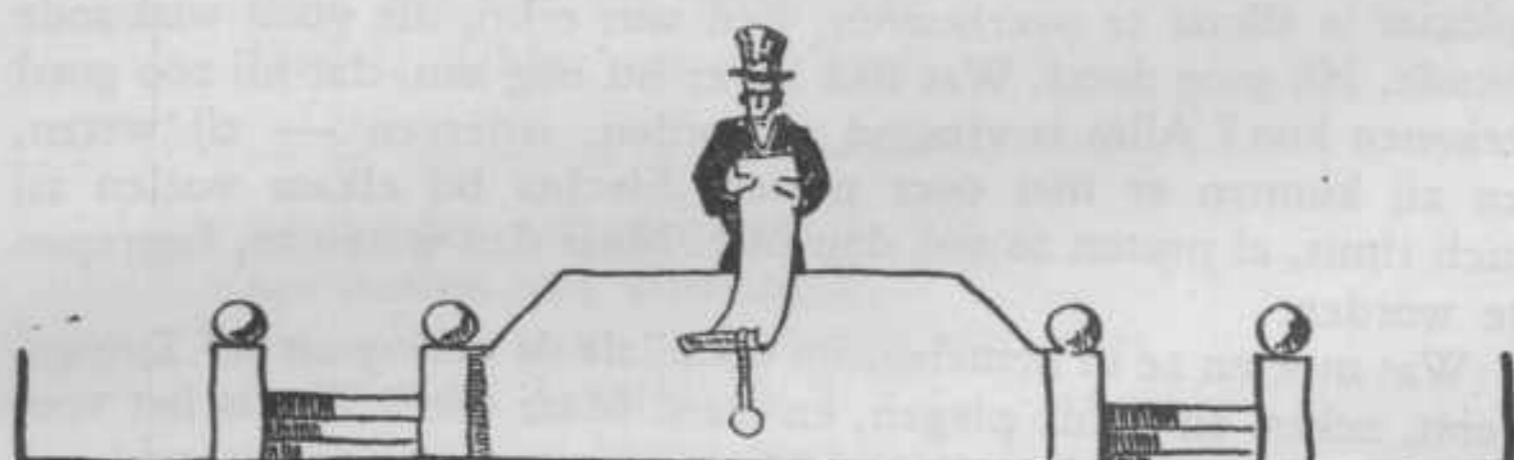

DE SPIEGEL

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET DELFTSCH STUDENTENCORPS
EN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN

REDACTIE: HOOFDREDACTEUR: J. M. LEDEBOER; THESAURIER: H. HISSINK;
REDACTEUREN: O. W. P. MOHR, J. D. BANTING, F. I. L. SCHÖNFELD, G. L. BLOKHUIS, A. A. VAN AMMERS
VERSCHIJNT DES VRIJDAGS, BEHALVE IN DE VACANTIËN. — DE JAARGANG LOOPT VAN SEPTEMBER
TOT SEPTEMBER. — ABONNEMENT VOOR NIET-LEDEN V/H D.S.C. f 4.50 PER JAAR. — LOSSE NUMMERS f 0.25
ADVERTENTIËN PER GALJARDREGEL 12½ CENT.

UITGAVE EN ADMINISTRATIE: W. D. MEINEMA - DRUKKER-UITGEVER - HIPPOLYTUSBUURT 6 - DELFT.
5e JAARGANG VRIJDAG 3 MEI 1929 12 BLZ. No. 27

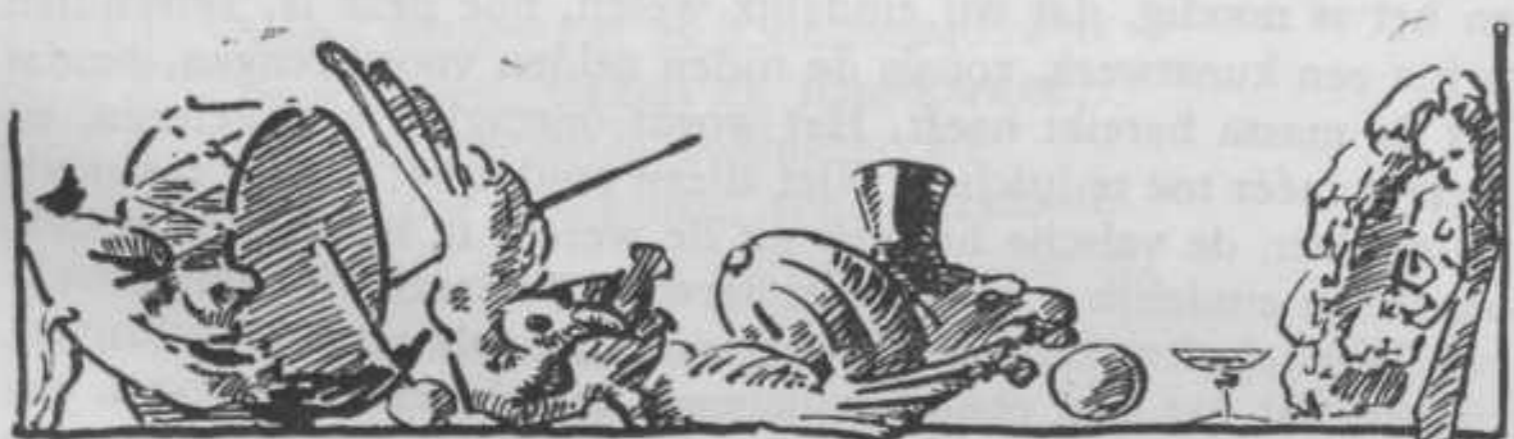

UIT ROODE KAMERDE

In de kleine leeszaal der Societeit Phoenix ligt ter lezing:

- 1e. Een afschrift van een mededeeling van de Nationale Italiaansche Studentenunie, met brochure.
- 2e. Een vertaling van een mededeeling van de Nationale Hongaarsche Studentenunie.
- 3e. Het Bulletin Mensuel der C. I. E. over Maart en April.

Een ieder gaat 9 Mei naar de Varsity en zet een Corpset op.
Namens den Senaat,
P. DONK, Secretaris.

VEREENIGINGEN

D. S. T. G.

Het Bestuur stelt de volgende kandidaten:

- F. I. L. Schönfeld, Commissaris A.
A. A. van Ammers, Commissaris B.

D. S. HOCKEYCLUB.

De Interacademiale wedstrijden hebben Delft niet de gewenschte resultaten opgeleverd. Het 2e elftal, dat er op papier nogal vroolijk uitzag, bleek zeer gehandicapt, doordat een paar harer spelers, door een overdadig diner den vorigen avond, niet hun volle kracht konden ontwikkelen. De 6—0 nederlaag is nog alleszins eervol.

Het 1e elftal speelde tegen een kameleonachtig team. Spoedig werd reeds een succes geboekt, doordat onze middenvoor de kunst bleek te verstaan ballen in de goal te caramboleeren. Hiermee had Delft echter al haar k(of K)ruit verschoten. Ondanks het steeds aanmoedigend getjilp van een heel dikke musch, werd 4x tegengescoord, zoodat ook deze wedstrijd verloren werd. De

finale van deze wedstrijden werd, ik meen, door het eerste team van Leiden gewonnen.

Delft heeft Zaterdag 1.1. haar laatste competitiewedstrijd tegen H. O. C. 3 gewonnen, dank zij haar captain, die kort voor het einde uit een strafcorner wist te scoren. Daar H. O. C. 3 ook haar laatste wedstrijd verloor, is Delft dus vrij van het spelen van beslissingswedstrijden.

De eindstand is:

	gesp.	gew.	gelijk	verl.	goals voor—tegen	ptn.
Haagsch Lyc. 2]	12	8	4	—	28—15	20
H. O. C. 2*	12	7	2	3	19—12	16
M. H. C. 2	12	7	1	4	29—16	15
T. O. G. O. 2	12	5	1	6	22—24	9
Delft	12	4	—	8	24—33	8
Victoria 2	12	4	—	8	16—22	8
H. O. C. 3	12	2	2	8	20—36	6

T.O.G.O. 2 twee verliespunten, wegens niet opkomen tegen Victoria 2.

Het elftal, dat geregeld heeft gespeeld, ziet er als volgt uit:
de Kok

v. Herwijnen — Kruyt

v. Doorninck of Ledeboer — Heyning — v. d. Waals

Westerveld IV — Samsi — James of Smits v. Burgst of Ferman —
Houtsma

LITERAIRE KRONIEK

ERICH MARIA REMARQUE:
IM WESTEN NICHTS NEUES.

Toen Milton, zestig jaar oud, en na jaren van volkomen zwijgen, Paradise Lost beëindigde, toen hij zijn werk nog eens overlas, en zag dat het goed was, toen — stel ik mij voor — moet hij God en zichzelf dankbaar geweest zijn, voor het geduld, dat hem al dien tijd deed wachten, tot zijn ziel de in hem woelende gedachten klaar en zuiver zou dicteeren. Toen Remarque, na gedurende tien lange jaren met de wilde drang rondgelopen te hebben, voor de gansche menschheid te getuigen van wat hem in de ontzettendste jaren zijns levens beroerde, en met een hand, niet langer trillend en zenuwachtig-gehaast, om toch vooral niets ongezegd te laten, maar vast en door een nog sterkere drang geregistreerd, in korte, geladen zinnen zijn roman begon, moet ook in hem een zegening zijn geweest voor zijn geduld, dat alle losse impressies deed bezinken, om als een geheel en verhevigd, weer naar boven te komen.

Gelijk aan Milton, den ouden man, een openbaring moet zijn geschied, die hem plotseling zijn veder deed grijpen, om met

langzame en overtuigende halen te gaan schrijven, zoo ook moet Remarque het als een verblindend licht, als een revelatie gevoeld hebben, toen hij gansch en al vervuld werd van het diepe weten, nu rijp te zijn voor zijn getuigenis, en gegrepen door een geweldige spanning, die hem vreemd-rustig tot schrijven zette.

Nimmer had kort na den oorlog, toen de strijders nog bezeten waren van de vreemde en verwarrende ontspanning na de dolste roes, de ontstellendste nachtmerrie, de de menschheid ooit doormaakte en die vier volle jaren duurde, nimmer had toen een boek geschreven kunnen worden zoo zuiver, zoo waar, zoo overtuigend, zoo meesterlijk-geschreven en zoo duivelsch-knap gecomponeerd.

Er bestaat een spanning, die grooter is dan de sensationele, welke men bij het lezen van groote gebeurtenissen alléén ondervindt; zij ontstaat dan, als zich achter de beschreven feiten, duizenderlei gebeurtenissen of psychologische verwickelingen raden laten, als de schrijver door de wonderbaarlijke keuze en beperking van het beschrevene, zijn genie bewijst. Van zulk een, latente, spanning, die men soms in de wereldliteratuur zal vinden — bij Dostojewski, Stendhal — en die hier haast niet meer dramatisch is, maar dynamisch, is Im Westen nichts Neues vol. De gebeurtenissen worden hier beschreven met een schijn-lauwheid, een vanzelfsprekendheid, die zoo direct en ontstellend zijn, zoo geniaal in hun typisch-moderne vorm van korte notitie, dat niemand meer kan twijfelen, of dit is het boek over den oorlog.

* * *

Wij leeren Rusland — vaak verkonde misvatting — niet kennen uit historie of statistiek, maar uit Dostojewski, en evenzeer leeren wij den oorlog kennen, niet uit journalistiek, maar uit kunst, niet uit feiten, maar uit den roman Im Westen nichts Neues. Soms vermoeden wij iets, een vaag aanvoelen, bij het lezen van de ontelbare romannetjes aan dit dankbare onderwerp gewijd, bij het zien van het respectabele aantal oorlogsfilms, soms, bij een enkel fragment. Maar toch bleven wij wel wat gelooven van de vaderlandsliefde der soldaten, de idylles achter het front, de heroïek van het gevecht van man tot man, het ergste anderszijds van den oorlog. Nu weten wij beter, goddank —

* * *

De oorlog, de „echte oorlog, waarvan wij gespeend zijn gebleven”¹⁾ is niets van dit alles. Hij is niet heroïsch en niet idyllisch, de soldaten zijn noch vaderlandslievend, noch humanistisch.

De idylle achter het front? Dat zijn drie soldaten, die op latrines zitten te kaarten (dat zit zoo makkelijk). Dat is de blijdschap van de overgeblevenen, dat ze nu lekker veel te eten krijgen, omdat er heel wat dood zijn. Dat is een hospitaal, waar de mannen als ratten sterven, en waar een voor zijn leven verminkte zijn vrouw op bezoek krijgt, die hij in geen jaren gezien heeft. Voor ze komt is hij wat somber; zijn eenige behoefte is de natuurlijkste, en hij weet niet, hoe hij dat aan moet leggen. De anderen weten wel raad, dat komt best in orde. Als de vrouw komt, keeren ze zich af, een paar houden de wacht, dat er geen zusters binnenkomen, en na een kwartiertje is het gebeurd. De stralende echtgenoot laat door zijn vrouw, die er, eerst wat verlegen, nu zelf ook plezier in krijgt, worst rondbrengen aan zijn kameraden als dank. En inderdaad, in dit boek is het een idylle. Praten moet je niet te veel doen, zeker nooit ernstig, denken ook niet. Wie dat wel doet, wordt gek.

Het erge van den oorlog, dat is niet een bajonet-aanval (plezierige, maar uiterst sporadische afwisseling, dan vecht je tenminste) maar dat is het dagenlang staan in een loopgraaf, tot je middel in de drek, zonder eten, terwijl het ijzer regent. Om je heen vallen je kameraden, er valt niets te doen, je staat maar en kijkt. Soms hoor je, dat er gas op komst is en je doet je masker voor. Als het niet hermetisch past ben je verloren, als je het iets te vroeg afzet ook. Ben je bijna gestikt, dan zijn er sommigen, die het masker afgezet hebben en je kunt het wagen. Een paar deden het te vroeg, ze beginnen hun longen al uit te kotsen, dat duurt een paar dagen, voor ze dood zijn. Soms ook krijgt een rekrut een aanval van dolheid, wil naar buiten wat een onherroepelijke dood beteekent. Die is dan sterk voor tien, dus het eenige is, hem bewusteloos te slaan. Er is niets dan een algeheele verdooving, een doffe droom, met automatisch reageeren. Soms even krijg je een angst, een verschrikkelijke, letterlijke doodsangst, een kramp om te leven, die je je doet begraven in de aarde, in de drek. Maar dat gaat over, gewoonlijk. Dan, eindelijk, mag je vechten, een bajonetaanval. Alleen gebruik je liever geen bajonet meer, die moet je er weer uittrekken, en in den tusschentijd ben je er zelf geweest. Spaden zijn beter, goed geslepen; daar klief je zoo een borst mee of je slaat een hoofd tot pap. Niet, dat je je tegenstanders haat, of aangegrepen wordt door vaderlandsliefde, ook is ieder gevoel voor humaniteit nog niet verloren gegaan, maar na dagen van totale verstomping, van blootstaan aan het moordende ijzer, waar niets tegen te doen is dan stilstaan en waarscheinlijk gedood worden, ontwaakt het dier, dat boos geworden is. Bovendien: als jij niet doodt, doen zij het jou en als je terrein wint, vind je aan de overkant misschien eten.

Is er niets overgebleven in deze mannen, niets ook maar van de primitiefste menschelijkheid? Toch wel, er is iets. Er is weerzin

en wroeging, als je urenlang in een kuil moet liggen met een eigenhandig neergestoten tegenstander, die een langen doodstrijd uitvecht. Er is, bovenal, een gevoel van elementaire kameraadschap. Als een strijdmakker bij een uitval gewond achter is gebleven, zal niemand dralen, hem te gaan zoeken, hoe groot de kans ook is, er zelf in te blijven. Als een kameraad sterft is er verdriet, soms zelfs smart, maar dat is dan ook het eenige positieve. Verder is er niets dan een verstomping. Ledepoppen, automaten, soms gehinderd door het feit, dat ze een ziel hebben.

* * *

De „ik” uit het boek is een gymnasiast, op achttienjarigen leeftijd met zeven klasgenooten ten oorlog gegaan. Het is Remarque's bedoeling, te getuigen van deze generatie, die door den oorlog is vermoord, ook al ontquam zij zijn granaten. De ouderen, zij hadden al een betrekking, een vrouw. Zij zullen uit den oorlog terugkeeren, geestelijk gekneusd, maar niet onherstelbaar. Ze zullen vrouw en kinderen weerzien, hun werk hervatten, ze zullen kunnen vergeten, gelijk men een langen, bangen droom vergeet. De jongeren, ze zullen het nooit weten, maar zij, die in het moment van hun leven, dat zij het ontvankelijkst zijn, zij die versch van de schoolbanken, als kinderen, die gaan leven, in den oorlog zijn gestuurd, zij zijn kapot. Zij hebben geloofd, wat hun geleerd is van het leven, en hebben gemerkt dat dit niet waar was. Zij zijn anders geworden, totaal anders. Wat interesseert het hun, of ze ambtenaar zullen worden, of leeraar, of kruidenier? Zij hebben vier jaren lang meer geleerd dan ze noodig hadden, om alles te verliezen, zij staan overal buiten. Hun ouders zijn vreemden geworden, want toen zij gingen, wisten ze niets en nu weten ze alles. Hun schoolkennis is daar zoo lachwekkend, dat hun grootste plezier is elkaar te overhooren. Eén was erbij, die goed wiskunde kende. Hij ging dood. Wat had hij er nu nog aan, dat hij zoo goed rekenen kon? Alles is vreemd geworden, iedereen — zij weten, en zij kunnen er niet over praten. Slechts bij elkaar voelen zij zich thuis, al praten ze ook dan niet. Maar dan weten ze, begrepen te worden.

Wat moeten ze in hemelsnaam doen, als de oorlog uit is? Zuipen, eerst, zeker, en liefde plegen, en eten. Maar dan? Wat is het voor triest ideaal geworden om vooruit te komen in de wereld, of te trouwen? Ze hebben geen idealen meer, hun geest is op de belangrijkste jaren van haar groei onherstelbaar verminkt.

* * *

Ik weet niet of Remarque's suggestie in deze juist is; in zijn algemeenheid, geloof ik, zeker niet. Ook onder deze menschen zullen er zijn, die later kunnen leven, en in het leven gelukkig zijn. Ook onder hen moeten er bestaan, die eens geluk kunnen vinden, zoo niet in hun werk, dan toch in de liefde voor hun vrouw, hun kinderen. De tijd heelt alle wonden, zegt het spreekwoord, en spreekwoorden zijn nooit geheel onjuist. Ook zullen er onder deze jongeren zijn, wien het leven des te dierbaarder is geworden, omdat ze vier jaren, die eeuwen schenen, den dood zoozeer nabij waren. Maar dit alles is van ondergeschikt belang, dit vermindert de waarde van het boek in geen enkel opzicht. Dit toch is de oorlog, en het is noodig, dat wij eindelijk weten, hoe deze is. Bovendien is het een kunstwerk, zooals de tijden zelden voortbrengen, omdat het de massa bereikt heeft. Het wordt ontzaglijk veel gelezen, en niets is méér toe te juichen. Niet alleen omdat het er zeer toe mede zal werken, de valsche heroïek uit de wereld te helpen, maar ook, omdat nu eindelijk eens een meesterwerk de aandacht heeft getrokken. Want slechts een geniaal kunstenaar kan zulk een boek schrijven, zij het, dat het zijn eenige kunstwerk zal blijven. Een leven, dat één tijd van impressies heeft gekend, waarbij al het andere in het niet zinkt, kan zelfs een genie geen stof voor een tweede meesterwerk geven. Laten we hopen, dat Remarque het nooit probeeren zal.

* * *

Wie dit boek gelezen heeft, denkt misschien een oogenblik, als ik: „Ik zou zoo'n oorlog toch wel willen meemaken.” Een tamelijk laag soort nieuwsgierigheid, die spoedig door de rede wordt verdrongen. Doch dit is nog iets anders, dan de, tegenwoordig frequente flinkheid van sommige, vooral jongere, schrijvers en dichters, wien de oorlog het toppunt van leven, van vitaliteit, toeschijnt. Onder het motto: „Strijd is leven”. Deze, alweer blaaskakerige, leus is gevaarlijker dan men denkt; tenslotte dienen schrijvers onder de intellectueelen gerekend te worden, en intellectueelen hebben invloed. Haast onnoodig te zeggen, hoe valsch dit alles is; als iets doodend is voor vitaliteit, is het een oorlog in den tegenwoordigen vorm. Een instituut, dat stuitend is voor het gevoel en volmaakt in strijd met de meest boersche redelijkheid, kan slechts door imbecielen, aberraten of piassen geadoreerd worden.

A. F. d. B.

¹⁾ Dit schrijft de heer D. A. M. Binnendijk in „De Vrije Bladen”. De heer Binnendijk is een flink man.

DELFTSCHE SCHOUW

Ik wil weer eens door Delft gaan schouwen,
en wat oude kost gaan kouwen,
van wie er van elkander houwen,
wie zich verloven en gaan trouwen:
verlekkerd op het stricksche zog
toog een ieder naar Van Goch:
Waar heeft men het aan te danken,
dat op Smeehuis' frissche klanken
net gehoogehoede heeren,
zoo maar mochten défileeren
langs het bolwerk van der Zee?
Ubbo, doe jij ook al mee?
Ubbo, Ubbo, beste vrind,
draaien kan je als de wind!
Heil, product van Barenswée
Heil U, Ubbo van der Zee!

Stuitender vertooningen:
het bezoek van Groningen.
En — kan mijn pen nu nog wel mee:
daar kwam de heele A. S. V.;
het diner, dat kostte tonnen:
broodjes-poep voor de baronnen,
't voorgerecht was knoflooksla,
tandpasta en pudding na;
al is een Ridder wel wat duur,
Goekoop stemt mij wel wat zuur. —

De T. H. in Vogelvlucht,
wordt een grandioze klucht.
Vogeltje, vogeltje in de hand,
wie is de grootste in heel 't land?
De vogel vliegt hooger dan een kalf;
Waller is aller wonden zalf. —

Wat praten wij van Ridders en Groningen,
laat ons zingen nu van Koningen:
Vorst Albert liet zich binnensjouwen
door slaven, fakkels en flambouwen;
het kaalgekroonde koningshoofd
werd door braakzucht schier gekloofd.

Als met mijn ziel ik ten Hemel stijg,
ontmoet ik de jongste Corpsvijg:
Dirk heeft zijn Stem gebroken
aan Phoenix' straat;
schoon hij zijn braaksel heeft verstoken,
hij weet geen raad. —
Dirk, Dirk, beste vent,
ga dan maar naar een kermistent,
sla daar alle glazen stuk:
een coster's ziertje is geluk.

Nu Apollo gaat verharen
rijzen er als steeds bezwaren:

lief serafijntje

Zalig kijntje van het Corps,
een Moorrees, die ondermijnt je,
Pannevis dat klinkt zoo dorpsch.

Leden van de Societeit
Weest tevreden, kijkt verblijd:
De goden van de balustrade
zien weer neer op al Uw daden;
Weest verheugd, want vanaf heden
zit het kroegbestuur

BENEDEN.

De Vox-redactie zou gaarne vernemen in welken stand een onzer linoleumsneden („Golf") beteekenis heeft. Wij kunnen haar mededeelen, dat zij in *ieder* stand beteekenis heeft, maar dat wij in dit bijzondere geval aanbevelen haar eens met de rechterzijde naar beneden en van het midden uit te bekijken. Men kan haar echter ook naar eigen inzicht uitknippen en kleuren.

Het genootschap Nederland—Nieuw Rusland wil haar propaganda ook onder studenten uitstrekken. De Vox geeft verder 2 tooneelbesprekingen (Maria Stuart en Young Woodley), iets over de vrouw en de oorlog en een artikel over het Dietsch Studentenverbond.

Wanneer zullen wij in P. C. weer eens een feuilleton, een hippocreen, een gedicht vinden? Wel geteld bevat dit nummer 15 (vijftien) besprekingen van verschillende aard; een „elck wat wils" verzameling. Iets over de Dietsche beweging, enkele kronieken en een klein stukje proza vullen dit verzorgde, maar buitengewoon vervelende nummer.

Ook in de *Virtus* wordt de Dietsche gedachte ter sprake gebracht, evenals de C. I. E. Hoewel het objectieve nut van de C. I. E. voor Nederland niet groot is, wordt men opgewekt zich deze zomer naar Budapest te begeven. Een pleidooi voor de wederopbouw van het stadhuis, enkele prozastukjes en de vraag waarom zoo weinig Corpsleden een voorstelling van „Op hoop van zegen" bijwoonden.

Tenslotte de *Clercke*. In hoofdzaak zijn hierin Mej. C. L. S., Jan ter Waere en Famke over de geestelijke zijde van het sexueele vraagstuk aan het woord. De eigen gedachten, die Halbo C. Kool ons over Cinema Militans had beloofd, zijn niet erg belangrijk uitgevallen.

LAATSTE BERICHTEN

D. S. M. G. „APOLLO".

Het Bestuur stelt de volgende kandidaten:

N. P. Kapteyn,	Voorzitter.
J. W. G. Sloet van Marxveld,	Secretaris.
M. H. W. Moorrees,	Thesaurier.
E. A. Plate,	Bibliothecaris.
E. W. Vreedenberg,	Vice-Secretaris.

Tegencandidaten kunnen tot Vrijdag 3 Mei 1929, 24 uur worden opgegeven aan het Bestuur.

Eventueele stemming zal plaats hebben Maandag 13 Mei a.s. 17.30—18.30 in de voorzaal der Societeit Phoenix. Zij die verhinderd zijn hun stem persoonlijk uit te brengen kunnen die schriftelijk bij het Bestuur indienen.

D. S. M.

Het Bestuur deelt mede, dat de Interacademiale motorwedstrijden dit jaar georganiseerd worden door Wageningen op Woensdag 15 Mei a.s. Laat de opkomst ondanks het examen zoo groot mogelijk zijn!

Inlichtingen en Reglementen bij het Bestuur.

INSTITUUT VOOR OOGONDERZOEK

ONDER LEIDING VAN DEN
HEER H. BERTEL, ARTS

SPREEKUR VAN DEN ARTS
ALLE WERKDAGEN 's-MIDDAGS
van 2 tot 5 UUR

CONSULT F 1.00

NIEUWSTRAAT 2 - DELFT
H. BERTEL, ARTS - L. M. VAN TETTERODE, OPTICUS

„HERMETA”
NIEUWSTRAAT 7

IN

Fijne Dameskousen
Elegante Heerensokken
Moderne Slobkousen
Prima Handschoenen
Fijne Dames-
Ondergoederen

A. G. VEER-VERSTEEG

BOEKHANDEL J. D. HEINECKEN
HIPPOLYTUSBUURT 4 - DELFT - TELEFOON 634

Gaarne belast ik mij met de levering van:

STUDIEBOEKEN
TECHNISCHE TIJDSCHRIFTEN

Komt en ziet de groote voorraad boeken op alle gebied en de fraaie sortering POSTPAPIER EN CARTES DE CORRESPONDANCE. Vlugge en accurate bediening. Uitgebreide Leesbibliotheek.

LATELIER
ODJK

VOOR FOTO'S

VLAMING/TR.50
TEL.1060

VOOR DE KOFFIETAFEL
BEL EVEN OP No. 163

L. V. D. MAAREL
VOORSTRAAT No. 5
Roomboter, Kaas, Eieren,
Fijne Vleeschwaren enz.

PIANO'S
in huur en op
gemakkelijke conditiën.

G. J. M. VAN HOEK
OUDE DELFT 80 TELEFOON 481

Spekslagerij

Oude Kerkstraat 9
Telefoon 178

Specialiteit in fijne
VLEESCHWAREN

OPGERICHT 1863

1e KLAS ZAAK HIER
TER STEDE.

Aanbevelend,
A. M. STEIJGER.

Hofleverancier

N.V. Stoombleekerij en
Chemische Wasscherij

„Ozon”, Voorburg

Telegram-Adres: Ozon-Voorburg
Telefoon Int. 19-20

Wasscherij van alle
soorten Goederen.

SPECIALE AFDEELING
Fijngoed - Strijkerij

Volledig tarief op aanvraag
verkrijgbaar.

ELECTRO- EN RADIO- TECHNISCH-BUREAU
E. A. F. SCHRÖDER — DELFT
OUDE DELFT 28 — TELEFOON 685

AFD. ELECTRICITEIT:
Ruime keuze in STAANDE LAMPEN, GLOEILAMPEN, KE-
TELS, SIGARENAANSTEEKERS, STRAALKACHELS enz.

AFD. RADIO:
Steeds voorradig: alle onderdeelen en toestellen van beken-
de merken. Laden van accus. Vraagt gratis demonstratie.

P. FUYKSHOT
OUDE DELFT 122

„Van Schijndel”

SCHOENEN VOOR
DAMES
HEEREN EN
KINDEREN

UITSLUITEND 1^e KWALITEIT

Talens

**REMBRANDT
TEEKENINKT**

BLIJFT 20 MIN. VLOEIBAAR IN DE TREKPEN
DROOGT ONMIDDELIJK OP HET PAPIER
IS GITZWART EN VOLKOMEN WATERVAST
DE EENIGE GOEDE TEEKENINKT
VOOR NAUWKEURIG WERK

**TALENS & ZOON
APELDOORN**

VRAAGT HOESTER EN PROSPECTUS

Fa. S. WOLTERBEEK
OPGERICHT 1868

WIJNHAVEN 19 - TELEFOON 199

Fijne Vleeschwaren - Comestibles

**Onze kwaliteiten
zijn onze
beste reclame!**

Delicatessen - Bonbons - Chocolade

**CONSERVATORIUM
VOOR MUZIEK**

ROTTERDAMSCH WEG No. 1 — TELEFOON No. 11
DIRECTEUR: N. J. ZU WIELING.

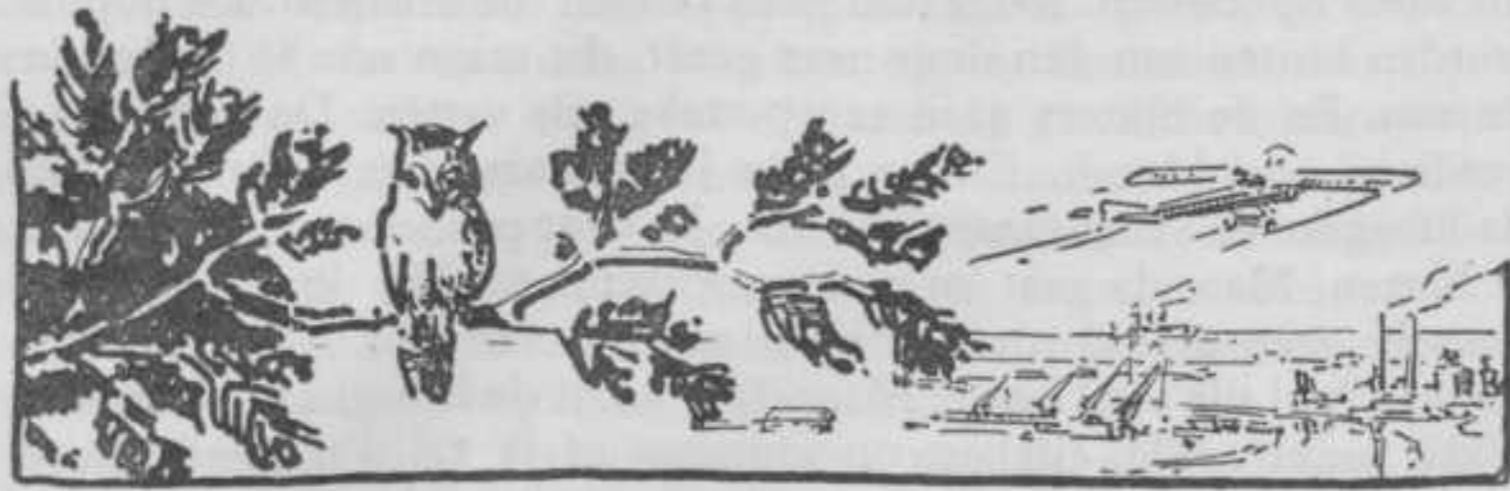
Hervat of begin heden Uw lessen
in Piano, Viool, Cello, Orgel,
Solozang en declamatie.

Inlichtingen aan het Secretariaat van
10-5 uur.

**D.R.U.K.K.E.R.U.
W.D.M. MEINEMA**

HIPPOLYTUSBUURT 6
DELFT

TECHN-HOOGESCHOOL

Spreekuur Voorzitter van het College van Curatoren.

De Voorzitter van het College van Curatoren maakt bekend, dat hij iederen Vrijdagochtend van 10.30 tot 12 uur voor zaken, de Technische Hoogeschool betreffend, te spreken zal zijn in de Prinsenkamer van het Hoofdgebouw der Technische Hoogeschool.

Geslaagd voor het ingenieurs-examen voor electrotechnisch ingenieur: J. C. L. Bauduin, U. M. Groenier, P. M. H. Hazelzet, Jhr. C. van Holthe, J. W. Jonkers, K. F. Mallée, P. van Waasbergen, C. L. van Weijnsbergen, C. T. F. van der Wijck.

Geslaagd voor het ingenieurs-examen voor scheikundig ingenieur: Mej. G. Dulfer, J. van der Scheer, W. C. Smit, J. A. Wiesebron.

Geslaagd voor het ingenieurs-examen voor Scheepsbouwkundig ingenieur: W. M. den Hollander.

Nederland in den Vreemde.

De Vereeniging „Nederland in den Vreemde” verzoekt ons melding te willen maken, van de hieronder aangegeven, *gewijzigde* voorwaarden, van de prijsvraag over het onderwerp: „De invloed van Nederland op de volksplanting in en de ontwikkeling van de koloniën, thans bekend als de Vereenigde Staten van Amerika.

Door Colonel Robert M. Thompson te Key West (Florida) wordt voor dit doel een bedrag beschikbaar gesteld van f 750.—, te verdeelen in een eersten prijs van f 400.—, een tweeden prijs van f 250.—, en een derden prijs van f 100.—. Als deelnemers worden toegelaten alle, zoowel mannelijke als vrouwelijke studeerende Nederlanders.

De opstellen moeten getypt worden ingeleverd vóór den 1sten Juli 1929 en behoeven in totaal niet meer dan ongeveer 6000 woorden te bevatten.

De opstellen moeten in het Nederlandsch of in een der moderne vreemde talen gesteld zijn.

Van elk bekroond antwoord gaan alle eigendomsrechten over aan de vereeniging „Nederland in den Vreemde”, welke dus ook de bevoegdheid heeft ze in den oorspronkelijken dan wel in vertaalden vorm te publiceeren of voor publicatie beschikbaar te houden, of het recht van publicatie aan derden af te staan.

De opstellen moeten worden ingeleverd onder een kenspreuk en mogen niet ondertekend worden. Zij moeten vergezeld gaan van een verzegelde enveloppe, aan den buitenkant voorzien van de betrokken kenspreuk, welke den naam van den schrijver of schrijfster zijn (haar) adres en de onderwijsinstelling, waaraan hij (zij) opleiding geniet, bevat.

Inlichtingen omtrent de prijsvraag mogen alleen schriftelijk worden gevraagd aan het secretariaat der vereeniging „Nederland in den Vreemde”, Plantage Middenlaan 1, Amsterdam C — waar de opstellen ook ingezonden moeten worden — en worden alleen schriftelijk gegeven.

BOEKBESPREKING

KAMPF UM DIE ARBEITSFREUDE.

In 1927 verscheen een boek, dat, in technisch, sociaal en Economisch georiënteerde kringen, sterk de aandacht trok, en dit ook ten volle verdient, doch hier in Delft nog te weinig gekend

en gewaardeerd wordt. Wij bedoelen 't boek van Hendrik de Man „Kampf um die Arbeitsfreude”.

Een boek waarvan de kennis voor ons zeer nuttig, zoo niet onmisbaar is, voor ons sociaal bewustzijn. De Man is op dit gebied, door zijn studie en werkring (tegenwoordig aan de „Academie der Arbeit” in Frankfurt) zeer goed georiënteerd, en zeer zeker bevoegd tot oordeelen over 't behandelde onderwerp.

De Man is van afkomst een Vlaming, en werkte veel in 't buitenland (o. a. in België en in de Fordfabrieken te Detroit).

De schrijver behandelt naar aanleiding van een enquête, gehouden onder de leerlingen van bedoelde Academie der Arbeit, de factoren die de arbeidsvreugde positief en negatief beïnvloeden. De enquête omvat 78 gevallen, die in de Hollandsche vertaling n. b. weggelaten zijn, lees dus de Deutsche uitgave!

Bij de tegenwoordig zeer brandende vraagstukken der mechanisatie is de vraag of de-menschen-nog-wel-plezier-in-hun-werk hebben, toch zeker een van de belangrijkste en ook tevens het gebied waarop bedrijfsleiders zeer nuttig sociaal werkzaam kunnen zijn. Uit die eenvoudige getuigenissen van arbeiders uit allerlei fabrieken en bedrijven, als bankwerkers, typografen, textielarbeiders, monteurs, mijnwerkers, en zijn eigen waarnemingen analyseert De Man de factoren die de arbeidsvreugde kunnen bevorderen.

Als „Fördernde Motive” noemt De Man o. a.: 't Bewustzijn mee te werken als schakel in 't onmisbare productiesysteem, aesthetische bevreuging, sociaal plichtsgevoel.

Als remmende factoren noemt hij onder meer: 't niet denkbeeldige gevaar van geestelijke afstomping. Een voorbeeld hiervan geeft 't 3de geval: „Wir haben hier Postpakete zu sechs Mann in Kette gepackt, eine der stumpfsinnigsten Arbeiten, die es gibt, da man immer nur einen bestimmten Handgriff zu machen hat. Erträglich machten ein anderer College und ich uns die Arbeit dadurch, dasz wir den Kopf oben gewissermaßen nicht wissen lieszen, was unter die Hände hatten, dasz wir, wie wir es oft kennzeichnen, in Tischhöhe Kulis, in Schulterhöhe Philosophen waren.

Verder als tegenwerkende invloeden o. a.: te ver doorgevoerde specialisatie, slechte arbeidsvoorwaarden en arbeidsverdeling, foute loonschalen, en onvoldoende arbeidersvertegenwoordiging in de fabrieksleiding. Dit laatste kon zeer zeker op 't oogenblik in tal van bedrijven verbeterd worden door 't invoeren van een z.g. kern of contactcommissie.

Een oplossing van het probleem Mensch-Machine geeft dit boek uit den aard der zaak evenmin als 't spel D. 16. M. M.

De Man ziet dit probleem niet als alles verdrukkend en vernederend, doch erkent zeer degelijk de positieve waarden die ook in deze maatschappij-constitutie liggen opgesloten. Daardoor wordt dit probleem zoodanig belicht, dat 't ons mogelijk wordt in de toekomst de verwachting te koesteren, dat bij een juiste manier van werken en leiden, aan onze zin voor sociale bevreuging zal kunnen worden voldaan.

De Man verheerlijkt de tegenwoordige toestanden geenszins, doch erkent de mogelijkheid tot verbetering hierin.

Dit voor 't oogenblik te kunnen beseffen is o. i. een van de grootste verdiensten van dit boek.

J. Lr.

REPETITOREN

ELECTROTECHNIEK voor E, C, W & S bij Ir. W. de Boer, Juliana-laan 8, Delft.

NATUURKUNDE EN THERMODYNAMICA bij Dr. W. Mander-sloot, Gevers Deynootweg 135, Scheveningen.

TOEGEPASTE MECHANICA voor E. W. S. en M. bij Ir. J. J. Koch, ass. T. H. Hugo de Grootstraat 79, Tel. 330, Delft.

THEORETISCHE MECHANICA, KINEMATICA EN TOEGEPASTE MECHANICA bij Ir. R. J. Legger, ass. T.H. Toegep. Mech., Rotterdamse weg 9, Delft.

LANDMETEN, WATERPASSEN, KL. VIERKANTEN bij Ir. E. W. A. Staring, Primulastraat 34, Den Haag.

STAATSRECHT EN ADMINISTRATIEFRECHT bij Mr. H. P. Bennewitz, Binnenwatersloot 35, Tel. 1189, Delft.

WISKUNDE, NATUURKUNDE, MECHANICA, KL. VIERKANTEN bij Dr. Ir. E. H. M. Beekman, Maarten Trompstraat 25.

WISKUNDE, ook BESCHRIJVENDE MEETKUNDE bij A. Th. Sedee, Leeraar R. K. Gymnasium, Waalsdorperweg 37, den Haag.

WISKUNDE, ook BESCHRIJVENDE MEETKUNDE bij Ir. W. J. Vollewens, c.i., (oud-assistent T. H.) Alexanderlaan 5 te Rijswijk (Z.-H.).

Voor deelname aan deze rubriek (25 plaatsingen voor f 25.—) wende men zich tot de Admin. van „De Spiegel” Hippolytusbuurt 6, Tel. 106

MESTVAALT

„Heiliging” door Anker Larsen.
Uitgeversmaatschappij „Elsevier”, Amsterdam.

Ware het niet, dat wij een plicht tegenover den uitgever te vervullen hadden, wij zouden over „Heiliging” van Anker Larsen gezwezen hebben. Wij weten maar al te zeer, dat door het bespreken van dit boek de leesbaarheid van de Spiegel allerminst verhoogd wordt.

In „Heiliging” wordt geschreven over „dingen, die niet van deze wereld zijn” over „het leven aan den overkant” enz. enz. De hoofdpersoon Hans Larsen groeit op te midden van vele verhalen van Hannes Praatvaar, in den trant, zooals men die in 't Zuiden van ons land veelvuldig hoort vertellen over de Roomsche kerk en Roomsche heiligen, maar dan vervelend, zonder eenigen humor. Hans gaat naar de school, waar hij spoedig uitblinkt en als eerste van de klas met een grándiooze cijferlijst door heel den omtrek van het dorp bekend wordt. Zijn naam komt in de krant. Dan komt de groote omwenteling. Zijn ouders willen, dat hij gaat studeeren maar Hans wil niet. Hij zit maar in de zandkuil en denkt en denkt. Hij komt tot 't besef, dat hij aan al die roem, kennis en macht, niets heeft. Dat het daar niet om gaat, maar om een nieuw leven op aarde voor te bereiden. Hij ziet dat leven al in zijn helderziende momenten. Hij praat over het nieuwe leven, dat eens zal komen, met de bewoners van het dorp. Deze omkeering in geestesgesteldheid van Hans is wel het beste gedeelte van het boek. Maar wanneer de schrijver beweert, dat Hans van een nieuw leven bezielde is, dat hij van een dadendrang doortrokken is, dan merken wij dit alles niet. Hans zit maar en suggereert zich, dat hij snel sterven zal, hetgeen hij dan ook doet.

De vertaling is slecht. De typografische verzorging is, zooals we gewend zijn van de andere boeken van Larsen, goed.

M.

„De velden rijpen”, van Jacob Paludan.
„Elsevier”, Amsterdam.

In dit boekje lezen we over een zoon en dochter van een rijken landheer met veel grond. Zelfs staat een molen op zijn gebied. In den molen woont een molenaar met een zoon. Dit zoonje wordt verliefd op de dochter van den landheer. Deze scheeve positie wordt uitgebuit en verheven tot onderwerp van het boek. Gij ziet, het gegeven is al buitengewoon weinig origineel en evenmin belangrijk. Dit product der Deensche letteren vermogen wij niet te apprecieeren.

Ook dit boek van de Uitgeversmaatschappij „Elsevier” is uitstekend verzorgd. Het uiterlijk doet zeer prettig aan. De vertaling is van het echtpaar A. en E. Huber!!

M.

GEDACHTEN EN GEDICHTEN

BRABANT,

Of da ge nou een versleten mensch zijt, of eene kleine jongen, lijk da Pietje, 't zeuntje van den hoefijzersmid, als 't er muziek is, dan trekt er een ieder op uit. Dachte gij soms, da d'n ouwen Driek achter de kachel bleef zitten, als 't er eenen optocht door de straten voorbij kumt. Da kunde net denken. Daar zoutie z'n eigen veur schamen. Da wier trouwens ook veuls te gauw bekend onder de menschen. En da heeft den ouwen Driek nie gër, als 't er over 'm gesproken wordt.

Potverdikke, wa is 't er veul volk op de been. En aanhouwend komen d' er nog meer uit de huizen. Die loopen gelijk d' er achter aan. Vrouwvolk veural, 't vrouwvolk loopt, mekaren aan den arm, in lange rijen achter de muziek aan. En da gilt en schreeuwt en piept. En 't mansvolk, zoo van die opgeschoten jongens, da loopt alle kanten rond, flauwe kul makend met de meiden, van d' een kroeg in d' ander, zingend en schreeuwend. Op zoo'n dag met muziek wordt er ooit veul bier gedronken. Da gi zoo maar nie voor niks, da zingen en springen en dansen en stampen. Daar worde muug van en veul dorst krie-d'er ook van. De blazers, voor die is 't eene kwaoen dag. Wa die menschen een rooi smoelen krijgen van da blazen. Tiest van Deursen, d'n bakker, die herkende nog nie meer. Z'ne kop wordt wel drie keere zoo groot, als 't ie daor aan 't blazen is. Of da ze gerre doen, da blazen, da weet ik nie, maar ze voelen z'n eigen vergimmes belangrijk. Da kan toch ook bekaant nie anders als 't er zooveul volk naar oew komt kieken. Dan kriedet van eiges in oewen kop. En daor hedde Toon ook nog, nou kiekte toch-is wa-d-ie in z'nen hoorn spouwt. Het kumt er gelijk aan d'n andere kaant uit, het springt er de lucht in en glimt in de

zon. Tiest, den bakker, die voelt 't op z'nen kalen kop springen. Met 'nen tesneuzek droogt-ie z'n kop af en tegen Toon schelt ie: „Gij moet nie zoo spouwen, want anders houde niks meer voor oew eigen over. En dan zieget er uit, jongen.”

De muziek gaat maar wijter, die kerels kunnen, geloof ik, nog nie meer ophouwen. Maar nou gaan ze toch 'ne kroeg in. De horens worden buiten aan den deur neer gezet, die staan nou te drogen in de zon. En de blazers gaan een potteke pils vatten. Da hebben ze verdiend, dunkt mij. En de klein jong staan met drommen om da kroegske en staan maar te kieken. Ja, daor probeert er zelfs eenen te blazen. Maar da gaat 'm niet gemekkelijk af. Hij kriet er helle-gansch geen geluid uit. Pietje, 't zeuntje van den hoefijzersmid, die kan 't al nie veul beter. Maar daor komt de kroegbaas met z'nen dikke buik: „Allé, flikkert op jongens, of ik zal d'n hond op oe af laten en dan bliet-er nie veul meer over, da weet-te wel.” En de jongens brassen af. Maar op een goeie tien meter blijven ze toch staan. De muziek, die kan toch nie altijd in da kroegje blijven zitten, die moet er van eiges weer uit komen, da is zeker.

M.

DE BRUG.

Er loopt geen groote scheidslijn, noch tusschen goeden en boozen, noch tusschen levenden en levenlozen. Er is slechts een brug, die allen verbindt en tot elkaar brengt.

In den winter loopen mannen met klepbroeken over de besneeuwde klapbruggen en torschen kolenzakken op hun misgroeide schouders; in den zomer gaat een eenzame kraai met een gat in zijn zwarte jas, even onder zijn oksel, over het trapbruggetje, tegenover de groote kerk.

In de herfst staan de bruggetjes roerloos als ontredde koningskronen, waarboven twee wuivende boomen als groote pajongs zachtjes koelte waaien, maar in de lente staan ze strak gespannen als de buiken van zwangere vrouwen.

Vroeg of laat komen allen over de brug. Ook gij en ik. Vanavond ben ik gegaan naar de overzij en ik heb even gekeken in het water onder mij, maar het heeft mij niet ontroerd. Slechts de twee uitersten heb ik gezien, waartusschen geen scheidslijn is en ik heb gestaan in het midden en de drang gevoeld, naar beide zijden even sterk.

Het was feest aan beide zijden van de gracht. Want aan de eene kant was de oude klare van 13 centen gebracht op 11 in het kroegje met de blauwe horretjes. Nou was er al vroeg heel wat volk en om half negen sloeg de klarinettist van de harmonie, die een borrel gratis had gekregen omdat ie vaste klant was, de dochter van de kastelein een tand uit, omdat ze geweigerd had het spuug uit zijn klarinet te blazen. De bastrombonist lag met zijn toeter in den mond te ronken en stiet met regelmatige tusschenpoozen dikke alcoholnevels uit, die voorzichtig krinkelden langs het hoofd van de trommelslager, dat glimmend rustte in de koperen bekken. De andere muzikanten sliepen hun roes uit in de hoeken van het krot.

Aan de overzijde hing de vlag uit in het Wijkgebouw van het Leger des Heils, want er zou dien ochtend een groote aanval worden gedaan op de machten der duisternis, ter gelegenheid van de overkomst van den kapitein uit den abij gelegen garnizoensplaats. Reeds stonden de soldaten opgesteld, in twee rijen, mannen en vrouwen (tusschen wie geen scheidslijn is, doch slechts een brug) en de stafkommandante gaf de recruten nog eenige wenken toen de majoor in groot ornaat verscheen, vergezeld van eenige kadetten. Het zangfeest nam een aanvang, breede begroetingsmelodiën goldden aan als trage pureemassa's, moeizaam geperst uit te nauwe koksapparaten. Breeduit klefte zich de massa, en zwoegend omhoog met zwaaromgekrulde golfkoppen, wentelden zij zich de ramen binnen, die de grachtbewonders ter eener zijde in allerijl wagenwijd hadden opengezet, om het goddelijk voedsel met liters op te kunnen zuigen en zich slurpend te kunnen verzadigen voor het te laat was.

Aan de kant van het kroegje nam de roes een einde en werd het alarm geblazen. Het opperhoofd van de harmonie wrong haastig de bukkels uit zijn groenkoperen toeter en de traanklieren ter weerszijden van zijn neus puilden ver uit van inspanning, toen hij de slapende hondsvotten in razernij in de liezen schopte om hen tot spoed aan te zetten. Kreunend wreven zij hun ontwrichte ledematen, richtten zich op uit de etterplassen en grepen hun organen, zich opmakend zoo snel mogelijk den strijd met het vijandelijk leger aan te binden, de strijd die nu al jaren woedde aan het kleine grachtje, iederen dag hernieuwd, een gevecht vol listen en lagen en verraderlijke overvallen.

Ditmaal waren de heilsoldaten hun tegenstanders vóór geweest. Krakend braken geluiden los uit de instrumenten der beschonken muzikanten. Gillende septiemen schoten de lucht in, als felkleurige vuurpijlen, sissend en knetterend, priemden zich een eindweegs in de volummeus-klodderige, braakgele, hemeltoevende klank-massa, die hing aan de overzijde, prikten zich een doorweg of braken machteloos in stukken, in felle zuiging anakoloethische klonters zwijmelmelodie meesleurend, die sissend neervielen in het grachtwater en werden uitgedoofd.

De harmonie trachtte veld te winnen op de overmachtige vijand,

die echter geen voetbreed terugweek. Aan de zijde van het kroegje gingen ramen en deuren open en werd de strijd met belangstelling gevolgd. Van tijd tot tijd klonk luid hoerageroep, wanneer een krijschende triller zich krachtig een doortocht brak door een fier uitgespannen accoord, dat dan met één slag ineenschrompelde tot een groteske drieklank.. Maar de heilsoldaten gaven zich niet gewonnen. Zij dreven hunne litanieën op tot een magistraal fortissimo, in een climax, zóó geweldig, dat de grachtbewoners aan hun zijde, die bij het verschijnen van de harmonie hun ramen hadden gesloten uit angst voor de verwoestingen die mogelijk binnendringende muziekprojectielen zouden aanrichten, nu weer omzichtig aan de vensters kwamen staan en hun bleke gelaten in uiterste spanning tegen de ruiten drukten.

Juist was de stijf op zijn hevigst, toen de krach kwam. De bastuba, al danig aangetast door de verteerende alcoholische dampen, die er dagelijks langs streken, barstte onder een vervaarlijk geschrei, toen zijn meester trachtte hem de driemaalgestreepte gis te ont-rukken. Een paniek volgde, de kracht der muzikanten was gebroken, hals over kop trokken zij af onder de vreugdetonen van den triomphereenden vijand.

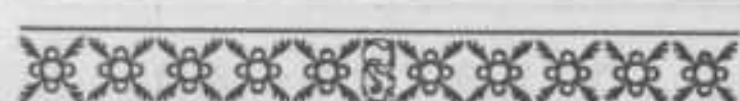
Toen de avond viel en de lantarens aan de gracht opgingen,

kwam een heilsoldaat naar buiten, boog zich over de brugleuning, en zag verveeld in het water, dat hem niet ontroerde. Toen keek hij op, naar de overkant, waar het bouwvallige kroegje stond met helverlichte ramen en blauwe horretjes. Een klein steenen bloempotje met roode geraniums hing binnen aan de zolder en was juist te zien door de ruit boven de deur, en vroolijk gelach klonk van tijd tot tijd naar buiten. Een plotselinge gedachte kleurde even het bleekvermoeide gezicht van den soldaat. Toen richtte hij zich op, met een vloek, greep zijn nieuwe cheviotpet met de fonkelende roode rand, wierp hem in het water, stak de brug over en ging het kroegje binnen.

Maar terzelfder tijd stond de kreupele bastubanist, die door zijn makkers onder gehoon de straat op was gejaagd, hulpeloos aan den waterkant. Tegenover hem stond stralend de verveloos-gastvrije deur van het heiltehuis, met het opschrift „Komt Nu”. De oude muzikant schudde het hoofd en kwam.

Ik weet niet of het waar is, wat ik schrijf en het doet er niet zooveel toe ook. Ik wil alleen maar zeggen, dat er geen scheidslijn loopt tusschen de menschen.

L

ARTISTIEKE
BLOEMBINDERIJ

„FLORAL ART”

FIRMA
GEBR. VANDER VALK

HOUTTUINEN 18-24a - DELFT
TELEF. 980 - POSTGIRO 121830

Orange 2 ct

Bleu 2½ ct

Rouge 3 ct

Vert 3½ ct

SLAPPE HOEDEN

VANAF FL. 9.75

STETSON
LINCOLN BENNETT

ELEGANTE MODELLEN

TELEFOON 484
PEPERSTRAAT 7

UW ADRES voor
SIGAREN EN
SIGARETTEN
is ALLEEN

Sigarenmagazijn
ARENA

Binnenwatersloot 32

Wij noteeren voor onze sigaretten de laagste prijzen. Doozen van 50 en 100 stuks steeds voorradig.

Import Sigaretten en Sigaren uit de klas fabrieken

Uitgebreide
Postzegelhandel.

Fa. D. R. Bonardt, Beestenmarkt 8, Delft
Zadel- en Koffermakerij
Speciale inrichting voor reparatiën

Luxe lederwaren — Honden-artikelen — Verlakte en doffe tuigen — Rijtuiglantaarns — Zweepen — Bitten Dekken — Touwwerk enz.

Uw adres voor Luxe Autos'

Garage L. v. d. WERF

Nieuwe Langendijk 65-65a - Tel. 985

BANKETBAKKERIJ
CHOCOLATERIE

A. Q. v. d. ZIJDE

VOORSTRAAT 104

DELFT

TELEFOON No. 1046

Passagebureau
J. de Kuyser & Zonen

Oude Delft 229-231
Opgericht in 1822

Agenten van de
Rotterdamsche Lloyd
en de Maatschappij
„Nederland”.

Bespreekt Uwe
Indische Passage bij ons.

SPOORBILJETTEN NAAR
:-: ALLE LANDEN. :-:

H.H. SPOORSTUDENTEN

Gebruikt Uw 12 uurtje

in Central Lunchroom

HIPPOLYTUSBUURT 8 — DELFT
MATIGE PRIJZEN INTIEM ZITJE

DRUKKERIJ
HIPPOLYTUSBUURT 6
L. D. MEINEMA

CONVOCATIES VOOR
STUDENTENVEREENIGINGEN IN
EENIGE UREN GEREED

TELEFOON 160

TH. LAMMERS
DELFT
PEPERSTRAAT 4 - Tel. 400

Wit linnen
Heeren Molières
speciaal voor Indië
f 8.75 Merk „Bally”

Tennisschoenen
Keds en Firestone

Nieuwe modellen:
Heeren Molières
Bally en Moccasin

J. P. DE KONING
HIPPOLYTUSBUURT 24

Leverancier van het
Delftsch Studenten Corps

in Hoeden en

Heerenartikelen

LAGA COSTUUMS

P. M. Tamson - 's-Gravenhage

Nieuwstraat 7-9

Richter

passerdoozen IXP, enz.

Microscopen

Voorwerp- en dekglasjes

**Whisky
King William
IV**

Prima Schotsch Product van
het Huis John Gillon & Co.,
Ltd. te Leith.

Munt uit door volkomen rijp-
heid en bijzonder zachte fla-
vour.

Verlaagde prijs bedraagt f 6.—
per flesch.

N. V.

Hoogewerff, Chabot & Visser's
Wijnhandel

Den Haag Rotterdam Arnhem

C. M. Meeuwis

KAPPER

Hippolytusbuurt 37
DELFT

Parfumerieën en
Toilet - Artikelen
van de Huizen

HOUBIGANT
ROSINE COTY

SPECIALE
HEERENSALON

J. J. G. CNOOPS

OUDE DELFT 218

TELEFOON 595

**Heerenkleeding
naar maat**

HOEDEN — OVERHEMDEN

SOKKEN — DASSEN

NAPPA EN WILDLEDER HANDSCHOENEN

Sigaren- en
Sigarettenmagazijn

H. Hekman

- Oude Delft 97 -
Naast het Hoofdgebouw

Grootste keuze
ROOKARTIKELEN.

Import - Sigaretten
Turksche-Egyptische-Amerikaansche,
Algiersche - Indische enz.

Diverse soorten Pijp-
en Sigarettentabak

Sigaren van de beste fabrieken

Pijpen Pijpen
Concurrerende prijzen

**Wildcentrale
't Centrum"**

Verwersdijk 20 - Delft
L. LUGTIGHEID

Het voor U aangewezen
adres voor levering van alle
wild, gevogelte, versche
eieren en conserven.

Alle leveringen onder volle garantie

Alle benodigdheden
voor de Lunch

HOTEL CENTRAL
CAFE-RESTAURANT
WIJNHAVEN 6-7

HUIS VAN DEN EERSTEN RANG

Eerste Delftsche Muziekschool

Dir. G. H. BROUWER

OUDE DELFT 120 — DELFT

LESGELD f 5,—
2 LESSEN PER WEEK

Gelegenheid tot dagelijksche studie aan de SCHOOL zonder kosten.
Violen en cello worden gratis in bruikleen afgestaan.

G. DE BRUIJN

KAPPER D.S.C.

Dames- en

Heerenkapper

OUDE DELFT 74

TELEFOON 641

SCHEVENINGEN

DUINSTRAAT 6-8

TELEFOON 50016

RIJ-ONDERRICHT
HANDEL IN LUXE PAARDEN
PENSIONSTALLING

DRUKKERIJ MEINEMA

STAAT STEEDS
VOOR U GEREED

Jets goeds spreekt voor zich zelf, behoeft geen aanbeveling!

VRAAGT CATALOGI N° 2

N.V. HEES & Co DELFT.

FABR. VAN MUZIEKINSTRUMENTEN

PIET OSENDARP
CHOORSTRAAT 20
TELEFOON 653

Speciaal adres voor
LUNCHTONG
KOOKTONG
FILETS VAN TONG
TARBOT
KABELJAUW
SCHOL EN
SCHELVISCH

Groote sortering in
Fransche- en Noorsche
HORS D'OEUVRE
ARTIKELEN

Beleefd aanbevelend.

REISINDRUKKEN

EEN BEZOEK AAN DE UFASFILMATELIERS IN NEU BABELSBERG.

Als we het kleine Vorort-stationnetje van Neu Babelsberg, een soort Hilversum bij Berlijn, uitkomen, zie ik belangstellend uit naar de geweldige suikerwitte paleizen met aanlokkelijke zwembassins erbij en een fonkelende limousine voor de deur, die mijn met Sketch en Graphic opgevoede filmsterren-kennis aan deze uitverkorenen onherroepelijk voorschrijft. Helaas, geen spoor van dat alles kan ik ontdekken. Een rijtje geel-grijze, poenige, Duitse landhuizen, wat dennebosschen met hier en daar een enkel moerasachtig meertje, en een ordinaire gele autobus, dat is alles. De chauffeur wijst ons gewillig de weg. Het is niet ver. En werkelijk, nadat een klein brommend autotje met een langharig artiestenhoofd boven het stuurrad, dat ons voorbijschiet, bevestigd heeft, dat we op den goeden weg zijn, doemen plotseling om den hoek geweldige stellages van hout en pleisterwerk op, omgeven door groote en kleine loodsden. Een korte zijweg met op den hoek een wegwijzer: Universal-Film-Aktiengesellschaft. Aan het eind een groot hermetisch gesloten hek. We zijn er. Aan den ingang moeten we eerst groote papieren invullen, (de controle is enorm streng en niemand komt er zonder speciale introductie binnen) en dan even wachten op onze begeleider die direct komt, terwijl we droomerig worden opgenomen door een zwaar gepoeierd jongmensch met dikomverfde kwijnende oogen, die uit hun hogere sferen onwennig op ons aardse stervelingen neerzien, een miskend artist waarschijnlijk, die hier werk komt zoeken.

Maar al spoedig komt onze begeleider ons halen en treden we zelf deze hogere regionen van bedrog binnen.

Direct aan onze rechterhand wijst hij ons een kleine bouwvallige loods: het oudste atelier, waar Asta Nielsen haar eerste films maakte.

We gaan binnen en zien voor ons een groot groen grasveld en daarop, gehurkt, reuzen van geweldige afmeting. Maar als het oog de werkelijke verhoudingen heeft teruggevonden blijken de reuzen slechts gewone menschen te zijn, arbeiders, die als kinderen over een speelgoed grasveld van een zeven meter in het vierkant rondkruipen. Men is bezig met de voorbereidingen voor een opname voor de nieuwste film van Fitz Lang „Die Frau im Mond“, waarvan op de Festspiele in Berlijn met Mei de eerste opvoering moet gaan. Het groote groene vlak stelt een vliegveld voor met een hangar waaruit een luchtschip komt, alles een honderdmaal verkleind.

Op het veld moeten honderd duizend menschen aanwezig zijn, en aangezien men een dergelijk aantal onmogelijk op de Ufa-terreinen opstellen kan, maakt men de heele scene verkleind na en filmt haar vanboven als uit een vliegtuig. De mannen, die op het veld gehurkt zitten of er half op liggen, hebben een doos vol met kleine zwarte figuurtjes, die stuk voor stuk in het gras moeten geprikt worden, evenals een heele massa auto's, huisjes etc. Boven het geheel hangt een groote stellage, waaraan de kamera bevestigd wordt, die dan boven het veld kan heen en weer bewogen worden, terwijl nog, een eindje terzijde van de lens een stukje van twee vliegtuigvleugels is aangebracht, teneinde op de film de illusie geheel volmaakt te doen zijn. En heel dit fraaie bouwsel was slechts gemaakt voor een paar korte scènes uit de heele film.

Tegenover dit atelier liggen de werkplaatsen, waar we met eenige „sprechende Zahlen“ werden bewerkt, aangaande de hoeveelheid hout die de Ufa jaarlijks verbruikt, het electriciteitsverbruik en meerdere wetenswaardigheden. Al de decors die bij de opname gebruikt worden, maakt men namelijk zelf, terwijl ze na gebruik in de opslagplaatsen worden opgeborgen tot ze later weer eens van pas komen. Deze geweldige bergplaatsen vormen dan ook een heel meubelmuseum van alle stijlen van schoorsteenen en stoelen, tafels en kantoormeubelen tot zelfs brandkasten toe.

En dan opeens uit de koortsachtige bedrijvigheid van de werkplaatsen en de drukte in de lanen van deze Ufa-stad, waar zware tractors groote vrachtwagens met decors verslepen en kostbare auto's de diva's aanvoeren naar de ateliers, staan we in een warme, broeierige ruimte, met dikke geluidwerende deuren afgesloten van de buitenwereld. Twee operateurs in witte jassen staan achter een kamera en fluisteren met elkaar. We zijn in het atelier waar de Ufa kulturfilms worden gemaakt. Hoe vervelend deze populair wetenschappelijke documenten ook mogen zijn, men moet toch bewondering hebben voor het eindeloos geduld waarmee deze menschen staan te wachten tot de salamander, die in zijn aquarium

voor de lens onrustig heen en weer zwemt, tot rust is gekomen en zijn eieren zal gaan leggen, om, is het beest eindelijk zoo welwillend den onwetenden bioscoopbezoeker iets van zijn kunst te gaan onthullen en wordt de verlichting ingeschakeld, de wispelturige diva met een schok weer uit haar hoekje te voorschijn te zien schieten en weer van voren af aan te kunnen beginnen. Die tijd van wachten besteedt de operateur echter om ons vol trots zijn dierentuin met slangen, stekelvarkens, vogels, ratten, wezels, schildpadden enz., enz. te laten zien. We wachten echter maar niet tot het eindelijk tot een opname zal komen, want dat kon ook wel eens den volgenden dag worden.

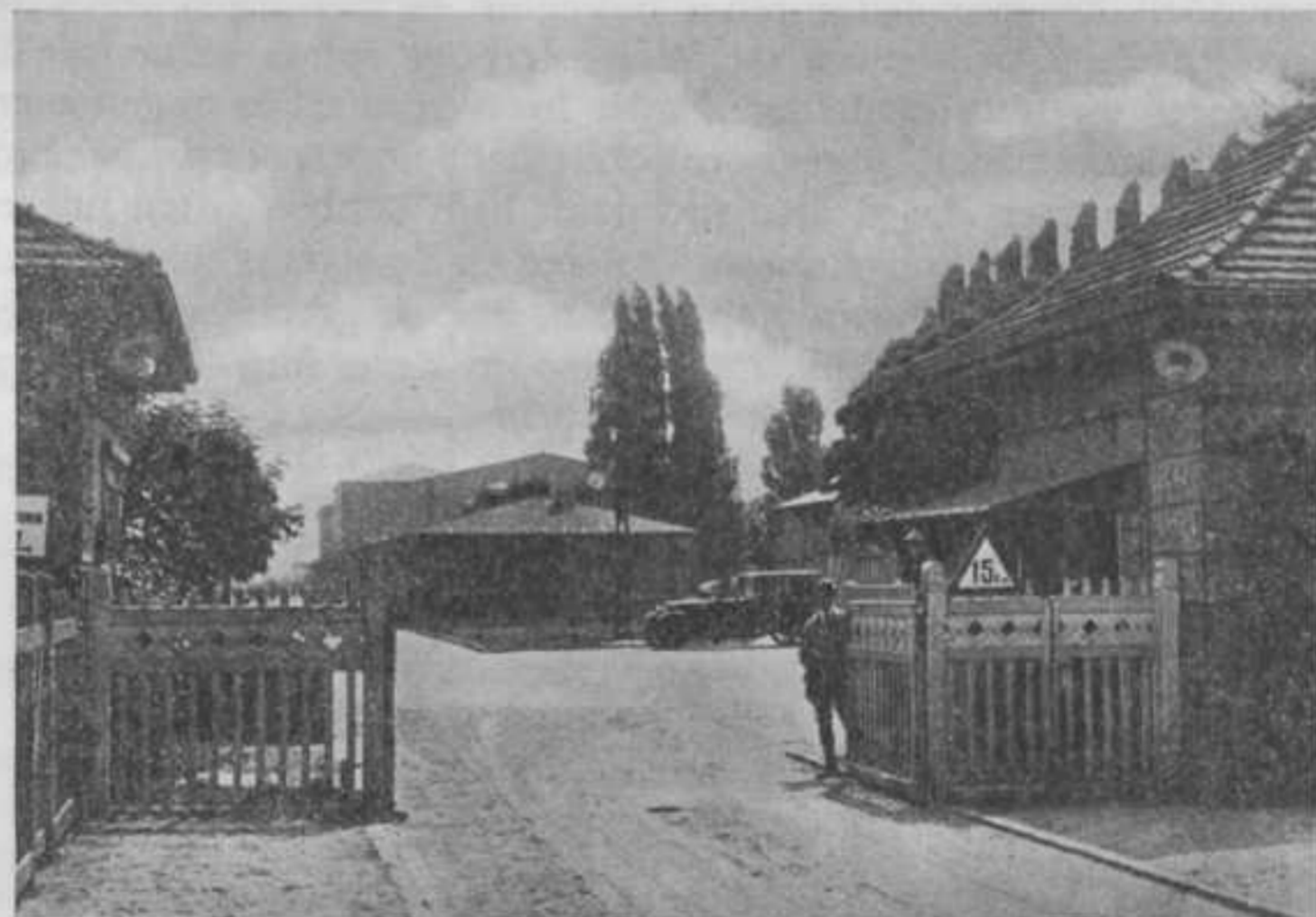
Dus steken we nu over naar de groote „Aufnahmehalle“ de grootste in Europa, 123 M. lang, 56 M. breed en 20 M. hoog.

Tegenwoordig worden hier namelijk haast alle opnamen in de ateliers vervaardigd daar men buiten nu eenmaal niet met voldoende zekerheid op een dag met zon kan rekenen en, heeft men alle artisten en figuranten besteld en is de lucht bewolkt, zoodat de opname niet door kan gaan, dan beteekent dit onmiddellijk een schade van eenige duizenden, ongeacht het tijdsverlies. Moet men echter persé buiten werken, bijvoorbeeld in een uitgestrekt bosch of in bergen, dan gaat men naar een of ander goedkoop valuta land in de Balkan en filmt daar. Van de eigenlijke, vroeger zoo beroemde filmstad met haar tempels, straten met huizen, kantoren, banken, kroegen, enz., enz. is dan ook, zooals we later zagen, haast niets meer over, daar zij langzamerhand bijna geheel gesloopt is. Des te interessanter is nu echter het werk in deze enorme Aufnahmehalle.

Zoodra men binnenkomt ziet men een geweldige ruimte, die vol staat met allerlei stukjes muur, die de meest uiteenlopende hoekjes insluiten. Hier een kantoor, daar een deftige hotelkamer, een gevangenis, een Spaansch winkeltje, een gangetje, een heel plein . . .

En men verwonderd zich hoe het ooit mogelijk is, dat de verschillende regisseurs nog uitkomen — men werkt aan talloze verschillende films tegelijk — en elkander niet in den weg zitten. En dan valt onmiddellijk het dak op dat doet denken aan het plafond in een lampenkappenwinkel, maar dan met alle dezelfde eenvormige schijnwerpers. Honderden hangen er. We loopen door en ontmoeten brandweerlieden, politieagenten, Spaansche luitenanten, dienstmeisjes. Dan komen we bij een herberg met een prieeltje, overgroeid door boomen, ervoor.

Men maakt een film naar een stuk van Pirandello, de naam is me helaas ontschoten. Het is echter geen film van de Ufa, doch een internationaal gezelschap acteurs: Cubanen, Engelschen, Spanjaarden, aan wie een stuk van de ateliers weer onderverhuurd is, zooals men dikwijls doet.

De toegang tot de Ufa terreinen.

Men zal zoo dadelijk gaan filmen vertelt men en dus wachten wij geduldig af.

Het is precies een van de beruchte spelrepetities van D. 16 M. M. Er wordt getimmerd, gezaagd, met meubels geslept, kerels schreeuwen tegen elkander vanuit twee hoeken van het dak, de regisseur brult er weer boven uit. Een schijnwerper komt naar beneden zakken, het is de verkeerde, er moet weer iets veranderd, een andere schijnwerper komt niet op het bevel tot dalen, geschreeuw, armengezwaai, hij wil niet en boven dit rumoer uit rammelt een der artisten op een piano, een tweede zingt erbij en de anderen hangen in stoelen en rooken verveeld sigaretten. Zes groote bakken, elk met zes kwikbooglampen, hangen boven het stuk decor. Een groote Jupiter lamp, die voor de zon moet zorgen, wordt opzij geplaatst. Maar nog altijd gaat er niets gebeuren. Onze begeleider informeert bij een der hoofrollen, een Spaansche luitenant, in het operette-film genre, groot sportsman en schermkampioen van Spanje, zooals hij later vertelt. Het zal nog wel een half uur duren.

Dan gaan we maar vast verder en bezien het inwendige van het Spaansche winkeltje, dat bij deze zelfde film hoort, komen weer langs hoeken van kamers, kantoren, een stuk van een groote grijze bol vol puisten, het maanoppervlak uit „die Frau im Mond”, zien het gangetje waar Mousjoukine een deur open deed en weer sloot, de Place Vendome in Parijs, zoo te zien op de meest zielige manier in grijze en witte kalk nageverfd, met trottoirs, en in het midden het plein zelf, waar dan bij de opname echte auto's komen te rijden en de schoorsteenmantel, geheel voor deze film geboetseert, waarvoor gisteren Mousjoukine zeven maal is doodgeschoten. Men is nog wel aan zijn film bezig, maar helaas komt hij zelf vandaag niet. En ondertusschen hooren we van onzen geleider, een zoon van den man die o. a. de scenario's van de Luther- en de Faustfilm schreef, van het werken en de organisatie van de Ufa, van het geweldige fiasco van Metropolis en dat de Nibelungen ook een fiasco zou zijn geworden als Fritz Lang er niet allerlei concessie's aan het publiek had gebracht, iets wat me zeer verbaast.

Ten slotte komen we in het gevangenishoekje, waar aanstonds met filmen begonnen wordt. Het is een groote cel waarin de gevangene staat wanneer hij bezoek ontvangt, van de bezoekersruimte afgescheiden door zware tralies. Ongeveer twee meter voor de tralies loopt een muur met eenige glazen deuren, waardoor de bezoekers bij den gevangene komen.

De regisseur geeft zijn laatste aanwijzingen, de schijnwerpers worden ontstoken en de bezoeker, een burger mannetje met een dophoedje achter op het hoofd stelt zich op het hoekje van het decor op, de cipier vat post voor de glazen deur en de gevangene zet zich in een clubfauteuil vlak bij de ingang waardoor hij op een fluitje van den regisseur moet binnenkomen. Dan: „Ruhe! Achtung! Kamera! Los!”

De bezoeker komt aanslenteren, de cipier zet zich in beweging, ze passeeren elkaar, de cipier dreuntelt af en de gevangene glipt door de glazen deur. De regisseur fluit, de gevangene springt op, snelt naar het hek waar hij door op moet, dan opeens verandert zijn houding en als een gebroken man schuifelt hij langzaam de cel binnen, steekt zijn handen gevouwen door de tralies en beweegt ze langzaam op en neer, terwijl de kamera, al draaiend tot voor de glazen deur is geschoven en filmt.

De scène is afgelopen, geen doek, geen applaus, de kamera wordt teruggesluisd en de regisseur geeft eenige aanwijzingen wat niet goed was. De acteurs beklagen zich: „Ohne Musik geht es nicht.” Het schijnt een eeuwige strijd te zijn, de acteurs willen muziek hebben bij de opname, wat dan ook meestijds gebeurt, vele regisseurs verzetten er zich tegen. Maar er wordt reeds een piano aangerold en nadat er even een bordje met cijfers voor de lens is gehouden, opdat men na het ontwikkelen der film de volgorde der opgenomen scènes makkelijk terug kan vinden, begint het weer van voren af aan. Het is als een automatisch poppenspel. 't Woordje „Los” van den regisseur werkt als het vallend geldstuk, onmiddellijk komen de figuren in beweging, en terwijl een gemoedelijke juffrouw willekeurig de Wolgaslepers op de piano speelt, volvoeren zij hun handeling. Nadat het vier maal is opgenomen, is er een korte pauze, de regisseur onderhandelt met allerlei geheimzinnige personen die al dien tijd naast hem hebben zitten luieren en nu op eens het hoogste woord voeren en de acteurs scharen zich rond de piano. Het is grappig te zien, hoe de gevangene, die een zeer belangrijke rol schijnt te spelen in deze film — het was

De Burg von Grieshuus.

Heinrich George, een der eerste Duitsche tooneelspelers, die wij dien zelfden avond schitterend zagen spelen in „Karl und Anna” een tooneelstuk naar hetzelfde boek als de film „Zijn terugkeer” (Heimkehr) — zich hier geheel keizer voelt en ook als zoodanig beschouwd wordt. Nauwelijks zet de pianiste Russische balalaïka muziek in, of hij begint luid mee te zingen, trapt met zijn beenen, slaat met zijn armen en knipt met zijn vingers, terwijl zijn triom-

phante blikken rond gaan over de andere acteurs en verdere onbestemde persoonlijkheden, die onmiddellijk ophouden mee te neuriën en in glimlachende bewondering naar hem blijven opzien.

Een hoekje uit de Aufnamehalle.

Dan klinkt weer het fluitje, men keert terug naar zijn plaats, het geldstuk valt en opnieuw draaien de poppen hun kunsten af.

Ondertusschen wandelen we nog even terug naar het hoekje van de Pirandellofilm, en inderdaad, het gaat juist beginnen. Reeds baadt het heele decor in het valsche groene licht van de kwikbooglampen, dat iedereen lijkwit kleurt en het kleinste aartje op wang of neus als een scherpe paarse lijn laat zien. De scène stelt voor vier rechercheurs die zich dronken houden en zoo een inval doen in een herberg waar dranksmokkelaars huizen. „Ruhe! Achtung! Kamera! Los!” De vier rechercheurs in lange zwarte zijden pijen gekleed komen dronken aanzwaaien, kruipen over een hekje en terwijl de regisseur in een stortvloed van woorden zijn bevelen geeft en ze aanvuurt, zoodat ik me met verwondering afvraag hoe ze niet heelemaal in de war raken, gaan ze naar de deur, bonzen en roepen en duwen haar tenslotte open, waarna ze naar binnen stormen. Dan komen ze er weer uit, het bord met cijfers poseert even voor de lens en men begint weer opnieuw. Zoo wordt iedere scène eenige malen opgenomen en uit al deze opnamen kiest de regisseur bij het plakken dan dat stukje, dat hij in zijn reeks van beelden het best kan gebruiken.

We werden nog even gewezen op een lange naad in de vloer van het atelier. De vloer kon over een groot gedeelte eruit gelicht worden, waaronder zich een zwembassin bevond, een artikel, dat tegenwoordig in haast elke film onmisbaar is.

Daarna verlieten we het atelier om nog even buiten de brokstukken van de décors van „Metropolis” en „die Burg von Grieshuus”, een van de goede historische films van de Ufa van een jaar of zes geleden, te zien. Vooral deze oude burcht was bewonderenswaardig nagemaakt, zooals op de foto ook wel uitkomt.

Van Metropolis waren alleen de ingangspoort naar de millionairs-woning en eenige groote massieve huizenblokken over, die echter naderhand al weer eens veranderd en opgewerkt waren om als bank, of sigarenwinkel te fungeeren, onder anderen in „Asfalt”.

Intusschen was de middag echter reeds ver gevorderd zoodat we ons tenslotte opmaakten om naar huis terug te keeren, nadat we eerst in de eigen Ufa restaurants onze krachten nog even gesterkt hadden met voortreffelijke „Kaffee mit Kuchen”, een gerecht dat waarschijnlijk speciaal voor eventueele bezoekers en figuranten wordt bereid. Want de ware filmster, de lieveling van het publiek, of wie het wil worden, en dat zijn ze allemaal, haar zag ik die smakelijke „Kuche” versmaden. De slanke lijn gebod haar, zich tevreden te stellen met een droge sandwich en een zure augurk.

A. v. A.

MARGINALIA.

Al te groote liefde voor de dieren is een vorm van menschenhaat, heeft Dirk Coster in zijn tweede diepste moment uitgekraaid en neergeschreven. Maar hoewel wij voor alles den mensch „Moorrees” liefhebben, streelen wij het trillende Konijntje, met een kloppend hartje van angst en nieuwsgierigheid, en wij watertanden bij de gedachten aan Pannevis in den zomer.

J. C. KUYPERS
KAPPER v/h D.S.C.
CORN. TROMPSTR. 19

Salon voor Scheren en Elec-
trisch haarsnijden. Verkoop
van Parfumeries van
HOUBIGANT,
PIVER, enz. enz.

1ste Rotterdamse
Maatschappij van verzekering tegen ongevallen

**Ongevallen-,
Automobiel- en
Motorrijwiel-
Verzekering.**

GEVESTIGD TE ROTTERDAM

Boompjes 8c - Tel. 01237, 01238, 01239

H. O. SLOK Azn.
Choorstraat 23 - Tel. 1116
Oosteinde 25

De Geldersche winkel
levert u zeer fijne
kwaliteiten !!!!

Fijne vleeschwaren, Roomboter
Melange - Kaas - Eieren en
Comestibles voor zeer billijke
prijzen.

Omzet groot, minimum
winstmarge, bovendien alles
steeds versch!

BELEEFD AANBEVELEND

J. STOLK

v. h. Firma L. H. van Dop
Hippolytusbuurt 10
Telefoon 159 - Delft

Aardappelen,
Groenten, Binnen-
en Buitenlandsche
Vruchten

Fruitmanden

VEEL GELD
ontvangt U

voor net gedragen
Heerenkleeding, Meu-
belen, Curiositeiten,
enz. enz.

Heeft U dus iets te
verkoopen?

Ontbiedt dan de bekende

HERMAN NORDEN
Noordeinde 122 - Tel. 11795
DEN HAAG

Uw keus

Uw smaak

Uw belang

Uw voordeel

VINDT U BIJ

'T PRINSENHOF

SCHOOLSTRAAT 12
TELEFOON 1305

Wij garandeeren U naast
prima kwaliteiten, steeds
versche artikelen tegen
concurrerende prijzen.

CONFISEUR PATISSIER
CUISINIER GLACIER

J.J. VANGILS

FA. GUSSENHOVEN

Binnenw.sl. 30 Delfg. weg. 5
Telef. no. 18 Telef. no. 295

Zoute Krakelingen

(spec.) Stengels, pal-
miers, bollen enz.

Tartin Chestre
en andere kaaskoekjes
Hollandsche Wafels

Sigarenmagazijn
't Prinsenhof
Oude Delft 105

TELEFOON No. 585

GERENOMMEERDE
SIGAREN EN
SIGARETTEN
- MERKEN -

Indische Sigaretten
H. D. Mac Gillavry

Het Adres

voor import sigaren
Henry Clay - Bock

CORPSLEVERANCIER

Delftsche
Fotohandel

Fred. Alex Albers - Peperstraat 15

Groote sorteering CAMERA'S
— tegen laagste prijzen —

Ontwikkelen en afdrukken
— tegen billijk tarief —

Vakkundige behandeling

Heineken's
het
meest
getapte
BIER

Hoofdagent,

J. T. POST.

C. P. Tonino
Markt 43

Prachtige sorteering

Tafelzilver

GROOTE KEUZE

RINGEN

Specialiteit in
MASSIEF GLADDE TROUW-
EN VERLOVINGSRINGEN

BOKSEN....

voor Straatgevecht

leert **TOEPOEL**

oud-amateur Kampioen van Nederland,
eenige leeraar met diploma N. B. B.

Den Haag John Camphuysstraat 165/7
Telefoon 72252 - Vraag prijskaart

N.V. KOOLHOVEN'S
GOEDERENHANDEL

OUDE DELFT 101-103
3e Huis vanaf de T.H.

HEERENMODE
ARTIKELEN

ROKOVERHEMDEN
WITTE WOLLEN TRUIEN
WOLLEN VESTEN
PULLOVERS

NAPPA HANDSCHOENEN
Peau de Suede Handschoenen
Met bont gevoerde Handschoenen
LAGA COSTUUMS

Delftsche Sportcostuums
Rugby—Hockey—Concordia
D.H.C. Shirts, enz. enz.

!!!ZIE DE ETALAGES!!!

HOFLEVERANCIER
VAN H. M. DE KONINGIN

Steeds eerste kwaliteit

Levert U de

Luxe Brood-, Koek-
en Beschuïtbakkerij

A. W. UNGER

Markt 21 - Tel. 222

HET ADRES

voor Uw koffietafel is

Fa. G. J. Bruigom — Delft

Binnenwatersloot 38

Telefoon 99

C. W. van der Snel Koornmarkt 68

Delft, Telefoon 65, Postrekening 44178

VLEESCHHOUWERIJ

Eerste kwaliteit Rund-, Kalfs-, Varkens- en Lamsvleesch

EDUARD B. VOS

v. h. C. WATERREUS

CONFISEUR-PATISSIER

Cameretten 1 - Tel. 25 - Delft

Levering van

**Koude en Warme
Schotels**

**en alles wat tot de
Banketbakkerij
behoort**

Een goed adres

voor

Huisschilder

en

Glazenmaker

is

**D.v.Noortwijk
Markt 66a - Delft**

DELFTSCHE GLAZENWASSCHERIJ EN PUIBEWASSCHING

J. G. DE JONG, Koornmarkt 30, DELFT

TELEFOON 1091.

Speciaal adres voor het dagelijks schoonmaken van Kerken,
Gestichten en Particuliere Gebouwen, binnen en buiten.

Prijzen zeer billijk - Werkvrouwen steeds voorhanden.

Heeren Studenten!

Mogen wij ons beleefd aanbevelen voor de
levering van uitsluitend eerste kwali-
teit MELK, FLESSCHENMELK, ROOM, NATUUR-
BOTER, KAAS, EIERN en FIJNE VLEESCHWAREN
tegen scherp concurrerende prijzen.

Hoogachtend, NOL VAN SCHIE,
Kromstraatsteeg 3 :-: Telefoon 1008

A W. B. WOUTERS Jzn.

ANTIQUE-
AAR-
A
VOORSTRAAT 77 T

Heeren Modes

J. J. PETIT

Hippolytusbuurt 31

DELFT

TELEFOON 591

Heeren Hoeden
Regenjassen
Sportkleeding
Ondergoederen

A. J. KRAPELS

Parfumeriën en

Toiletartikelen

SALONS
VOOR DAMES
EN HEEREN

VLAMINGSTRAAT 34
TELEFOON 1362

DANSINSTITUUT

GAILLARD-JORISSEN

LAAN VAN MEERDERVOORT 50^B

TELEFOON 34787

Mevr. R. GAILLARD—JORISSEN
W. JORISSEN

MODERNE DANSEN

VOLGENS NIEUWSTEN STIJL

Cursus-, besloten club- en privé lessen
Afzonderlijke cursussen voor beginnenden
en gevorderden - Speciale Kindercursussen

INSCHRIJVING DAGELIJKS
VAN 2—5 EN 7—9 UUR

AAN HET DANSINSTITUUT ZIJN
HOLLANDSCHE EN BUITENLANDSCHE
ASSISTENTEN VERBONDEN

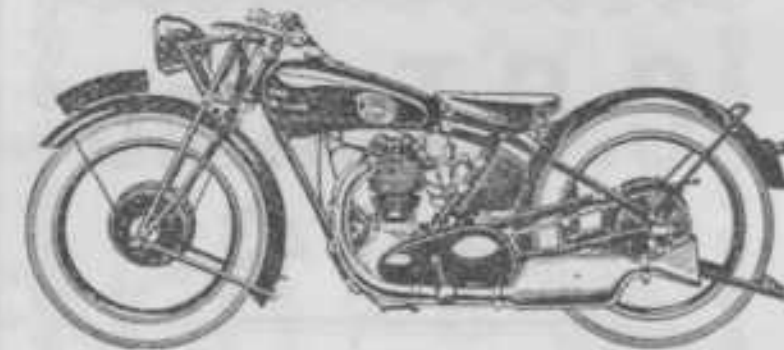
J. Baretta
Delft

Voorstraat 105 - Tel. 151

Postrekening No. 109854

Koopman
en Commissionair in
**GROENTEN
EN FRUIT**
voor binnen- en buitenland

Leverancier
Societeit „Phoenix”

Heden voorradig de nieuwe
modellen 1929

**Rudge-Whitworth
MOTOREN**

Catalogus gratis op aanvraag
Alleen vertegenwoordiging te Delft:

G. VAN DONK
OUDE DELFT 10

Rep. inrichting en stalling voor motoren
— rijwielen en automobielen —